

PREDSTAVLJAMO SLAVONSKO BARANJSKE KNJIŽNICE

Marija Cindrić
Pučko otvoreno učilište
Gradska knjižnica i čitaonica Slatina

UDK 027.3(497.5 Slatina)

GRADSKA KNJIŽNICA I ČITAONICA SLATINA

UVOD

Mukotrpan je više od sto godina dugi put kojim je prošla Gradska knjižnica i čitaonica u Slatini. Počelo je s prvom čitaonicom s kraja 19.stoljeća iz koje izrasta skromna knjižnica koja je bila smještena u jednoj privatnoj kući da bi se, seleći se u više navrata, knjižnica skrasila u prostorima Doma kulture gdje se i danas nalazi.

USTROJAVANJE PRVE ČITAONICE U SLATINI

Sudbina narodnih knjižnica vezana je uz čitaonice 19. stoljeća u kojima je započeo narodni preporod. U čitaonicama se nisu mogle samo pročitati novine, časopisi, knjige, nego su se i recitirale i pjevale pjesme, održavala mnoga predavanja u cilju gospodarskog, zdravstvenog i općeg prosvjećivanja. Priređivale su se zabave, plesovi, izleti, narodna veselja, susreti s poznatim osobama. Jedino su u narodnim čitaonicama širi društveni slojevi mogli doći do pisane riječi.

Škrti su podaci koji govore o radu Narodne čitaonice u Slatini. Stoji tek napomena (Vjesnik Županije virovitičke, br. 4,1893.) daje 1893 .godine "u Slatini ustrojena narodna čitaonica", ali se kasnije navodi da "neki obrtnici i građani ustrojavaju u Slatini čitaonicu. Ova je svake hvale vredna", da bi se konstatiralo da je "u Slatini otvorena čitaonica hrvatsko-srpska." To su prvi zapisani tragovi o osnivanju Narodne čitaonice u Slatini. Ne zna se je li riječ o istoj čitaonici ili o više njih. Dvadesetih godina 20. stoljeća postojala je hrvatska čitaonica koja je bila smještena u gostionici Stjepana Šandla i okupljala je lijepi broj građana, većinom obrtnika. Čitaonica je pružala lijepo i dobro štivo, ugodnu i korisnu zabavu i razonodu. Predsjednik ove čitaonice bio je Julije Burger, ovdašnji župnik i dekan crkvenog kotara virovitičko-slatinskog. U isto vrijeme je egzistirala i srpska čitaonica koja se nalazila u prostorijama g«sti»nice Stevana Kajića. Većem broju građana svih staleža pružala je dobru i ugodnu zabavu i razonodu. Čitaonice su radile u sastavu Društva za poljepšavanje Slatine i okolice. Sredstva su se nabavljala članarinom, darovima i sredstvima od javnih svečanosti.

Velika se pozornost pridavala prosvjećivanju sela i seljaka, tako da su se održavali kraći sezonski tečajevi i razna stručna predavanja, osnivaju se tzv. poljoprivredne čitaonice.

Narodne čitaonice postojale su u Novoj Bukovici, Voćinu, Miklešu. U Miklešu je narodna čitaonica osnovana 1920. godine. Nedjeljom, kada su imali vremena, ljudi su dolazili u čitaonicu čitati novine, posuditi knjigu ili slušati radio. Iz tromjesečnih izvještaja Banskoj upravi Savske banovine, koje je podnosilo Načelstvo sreza slatinskog tridesetih godina 20.st. doznaje se da su narodne čitaonice postojale u Medincima, Pušini, Miljevcima, Gornjem Miholjcu i Miklešu, dok su se u ostalim mjestima knjige za čitanje dobivale iz školskih knjižnica. Građanske čitaonice postojale su u Slatini, Voćinu, Novoj Bukovici, Slatinskom Drenovcu, a uzdržavali su ih članovi: činovnici, trgovci, obrtnici i nekoliko ratara. U izvještajima se ističe rad narodnih čitaonica u Medincima i Pušini. Nadalje se doznaje da su se nastavnici zauzimali za osnivanje narodnih čitaonica u mjestima u kojima nisu postojale, a

uputstva za osnutak davao im je sreski školski nadzornik.

Sve su to tragovi koji nam govore da su u 19.st. i početkom 20. st. u Slatini postojala mjesta u kojima su posjetitelji mogli naći knjige, časopise i novine. Iz narodne čitaonice postupno se razvija narodna knjižnica.

OSNUTAK NARODNE KNJIŽNICE I ČITAONICE I NJEN RAD DO KRAJA OSAMDESETIH GODINA 20. ST.

Skupština općine kotara Podravske Slatine 1946.god. osnovala je Narodnu knjižnicu i čitaonicu. Knjižnica je bila smještena u privatnim kućama obitelji Radmilović i Gvozdrenović, da bi se 1962.god. preselila. Smještena je bila u montažnoj baraci PIK-a Podravske Slatine, a zatim u prodavaonici Đure Lazića. Sa sigurnošću se ne zna točno koliki je bio knjižni fond ove knjižnice, niti kako je poslovala. Zna se daje radila tek nekoliko sati dnevno.

Odlukom Skupštine općine Podravska Slatina od 1. 10. 1968. god. osnovano je Narodno sveučilište «Veljko Vlahović», spajanjem dotadašnjeg Radničkog sveučilišta i Narodne knjižnice i čitaonice. Zadaci Narodnog sveučilišta bili su utvrđeni statutom, a temeljili su se na Zakonu o knjižnicama, Zakonu o javnom informiranju i Zakonu o muzejskoj djelatnosti. Narodno je sveučilište obavljalo poslove kulture, informiranja i obrazovanja odraslih. Jedan od dijelova Sveučilišta bio je i Centar za kulturu. Njegova djelatnost odvijala se kroz kulturno-prosvjetnu, kino-prikazivačku, dramsku, glazbenu i muzejsko-galerijsku djelatnost. Aktivnost knjižnične službe bazirala se na širenju knjige i popularizaciji stvaralaštva. Knjige su se prvo upisivale u bilježnice, da bi se tek 1965.god. upisivale u inventarnu knjigu. Prva je knjiga upisana 7.6.1965.godine. Bila je to Stendhalova knjiga Crveno i crno.

Prve značajnije podatke o radu knjižnice nalazimo u izvještajima o radu Centra za kulturu (CZK). Iz spomenutih izvještaja doznaje se daje 1969.godine knjižnica bila smještena u neprikladnoj prostoriji montažne barake PIK-a Podravske Slatine. U prostoriji su zajedno bile smještene knjige, časopisi, novine, a ujedno je to bio prostor u kojemu je radio knjižničar. Jedna skućena prostorija bila je knjižnica, čitaonica i radni prostor knjižničara. Knjižnica je imala oko 4000 svezaka knjiga koje nisu mogle zadovoljiti čak ni potrebe svojih glavnih korisnika, učenika. Knjige su se označavale po UDK sustavu, ali se nisu tako slagale po policama. U knjižnici su radila dva knjižničara kojima to nije bilo stručno zvanje. Knjižnica je uglavnom radila bez veće suradnje sa školom i drugim organizacijama.

Sedamdesete godine 20.st. su bile godine pomaka u radu knjižnice. Ustupanjem zgrade JNA Narodnom sveučilištu (Hrvatski dom) 1970.godine knjižnica je dobila na korištenje donje prostorije ove zgrade. Time je riješen jedan od osnovnih problema i konačno je imala prostor za svoj rad. Po prvi put je knjižnica imala prostor za smještaj knjiga, prostor za rad knjižničara, prostor za literaturu za djecu i čitaonicu u kojoj je bio i televizor.

Nedostatak materijalnih sredstava jedan je od glavnih čimbenika da je početkom 70-ih godina 20.st. Narodna knjižnica i čitaonica u Podravskoj Slatini bila među posljednjima u Hrvatskoj po broju knjiga u odnosu na ukupno stanovništvo kojemu su knjige namijenjene. Tek je negdje oko 0,30% svezaka knjiga bilo po stanovniku tadašnje Općine Podravska Slatina. Tako je recimo, 1971. godine knjižnica imala 7160 svezaka knjiga, od kojih je 1030 svezaka knjiga bilo smješteno u 9 sanduka pokretne knjižnice koja je imala svoje punktove po selima općine.

Da bi se donekle obogatio knjižni fond, 1974.god. pokrenuta je akcija prikupljanja knjiga od strane građana tadašnje općine. Akcija se provodila pod nazivom "Jedan stanovnik komune, jedna knjiga". U akciju su bile uključene sve mjesne zajednice i sve društveno-političke organizacije, kao i škole. Akcija je bila povezana s težnjom otvorenja knjižnica u selima jer osim siromašnih školskih knjižnica, poslovale su i pokretne knjižnice. Prikupljeno je ukupno 1311 svezaka knjiga, od toga 787 u Podravskoj Slatini. Međutim, sve prikupljene knjige nisu mogle poslužiti svojoj svrsi, jedne zbog svoje dotrajalosti, a druge zbog svoga sadržaja. Izdavačko poduzeće Naprijed poklonilo je knjižnici 358 svezaka knjiga, što je donekle obogatio knjižni fond. Prikupljene knjige većim su dijelom bile upućene u sela. Početkom 70-ih godina 20.st. počela je s radom knjižnica u Voćinu, ali se njen rad ugasio zbog problema s prostorom. Slični problemi postojali su u Čađavici, Novoj Bukovici s obrazloženjem da knjige nema tko čitati.

Zahvaljujući navedenim akcijama, kao i kupnji knjiga, knjižnica je povećala svoj fond. Godine 1974. knjižnica je imala 9571 knjiga od kojih se u matičnoj knjižnici nalazilo 6990 svezaka knjiga. Pokretne knjižnice su imale 873, a preostali broj od 1708 svezaka knjiga nalazilo se u područnim knjižnicama. Tako je Gornji Miholjac imao 43 knjige, Nova Bukovica 290, Voćin 814, Čeralije 401, Aleksandrovac (danas Bukovački Antunovac) 160 svezaka knjiga.

Sedamdesetih godina 20.st. Knjižnica počinje nabavljati časopise i stručnu literaturu. Kada danas gledamo strukturu knjižnog fonda, zaključujemo daje odgovarala strukturi korisnika knjižnice toga vremena. Knjižnica je uglavnom pratila nastavni plan i program školske lektire.

Knjižničko osoblje. Jedan od problema knjižnice u Podravskoj Slatini 70-ih, pa i 80-ih, 90-ih godina 20. st. bio je nedovoljan broj uposlenih knjižničara - samo jedan. S godinama se knjižnični fond povećavao kao i broj korisnika. Tako je npr. u knjižničnom fondu 1977.godine bilo 11730 svezaka knjiga. Nekoliko godina unatrag bilo je gotovo upola manje knjiga, a radila su dva knjižničara. Te 1977.godine bilo je oko tisuću članova, dnevno se posuđivalo i preko 300 svezaka knjiga. Korisnici knjižnice su uglavnom bili učenici osnovne i srednje škole, a najčešće su posuđivali lektiru. 1972. godine bilo je 95,53% učenika od ukupnog broja korisnika knjižnice.

Prvi pokušaji animacije Početkom 70-tih godina 20.st. krenulo se u akciju približavanja knjige radnicima. U određeno vrijeme knjige su se odnosile u poduzeća Duhan, Gaj, Pogon za preradu voća i povrća Radne jedinice IPK Osijek u P.Slatini. Uvidjelo se da su književne večeri i susreti literarnih grupa jedan od uspješnih načina populariziranja knjiga. Smještanjem u nove prostore knjižnica nastoji različitim aktivnostima privući što veći broj korisnika, naročito mladih. Djelatnici odlaze u škole, radne organizacije, kupuju se novi naslovi knjiga, a prostori knjižnice opremaju se novim i funkcionalnim namještajem.

Pokretna knjižnica. Pokretne knjižnice predstavljaju privremeni ili stalni oblik (ovisno o broju stanovnika) opsluživanja korisnika u malim raštrkanim naseljima i radnim organizacijama u kojima ne postoje povoljni uvjeti za druge oblike organiziranosti.

Akcijom poklon knjiga Prosvjetnog vijeća 60-ih godina 20.st. u tadašnjoj općini P. Slatina prikupilo se 1000 svezaka knjiga koje su služile za potrebe pokretne knjižnice koja je opsluživala okolna mjesta (Nova Bukovica, Čeralije, Voćin...). Pokretnu knjižnicu kasnije će

preuzeti Narodno sveučilište, odnosno Narodna knjižnica i čitaonica koja je bila u sastavu Sveučilišta (odnosno CZK). Na osnovi Plana rada i Financijskog plana CZK iz 1970. god. vidi se daje 1965.-1966. godine u sastavu Narodne knjižnice postojala i pokretna knjižnica čiji je knjižnični fond bio oko 1700 svezaka knjiga smještenih u 15 sanduka s od po 95 do 120 knjiga. Knjige su kružile gotovo čitavim područjem bivše općine, a najviše brdskim dijelom i to u: Čeralijama, Voćinu, Donjim Meljanima. Knjige nisu zadovoljavale potrebe korisnika, tako da se nastojalo nabaviti što više novih naslova. Veći dio knjiga je otpisan, pa je ostalo svega 9 sanduka. U većim mjestima tadašnje podravsko-slatinske općine u društvenim domovima postojale su čitaonice koje se nisu mogle pohvaliti velikim brojem knjiga. Bile su to više knjižnične stanice, jer su knjige u njima stacionirane na određeno vrijeme iz središnje općinske knjižnice. Radile su nekoliko sati dnevno. Osim knjigama knjižnične stanice (Nova Bukovica, Donji Meljani, Čađavica, Voćin) su opskrbljivane dnevnim tiskom i časopisima. U određeno vrijeme knjige su dopremane i u poduzeća. Zbog neaktualnog sadržaja knjiga, njihove dotrajalosti kao i zbog vremenski ograničene otvorenosti, ove knjižnice su uglavnom bile slabo posjećivane. Do 90-ih godina 20. st. postojala je još samo knjižnična stanica u Voćinu koja je u ratu uništena. Zbog materijalnih teškoća Narodne knjižnice i čitaonice u Slatini s vremenom su knjižnične stanice i stacionari ukinuti, tako da danas ne radi niti jedna.

Bibliotečno-informacijski centar (BIC) Republička konferencija SSRN raspravljala je o položaju knjižnica i daljnjih zadataka knjižničarstva i donijela zaključak na sjednici 1984.godine, da su SIZ kulture i informiranja P. Slatine, SIZ odgoja i osnovnog obrazovanja i društvene brige o djeci predškolskog uzrasta kao i Zajednica usmjerenog obrazovanja općine obvezni osigurati financijska sredstva za osnivanje matične knjižnične službe na području tadašnje općine. Ova aktivnost pokrenuta je kako bi se izgradio knjižnično-informacijski sustav.

Početakom 1986.godine izvršene su izmjene i dopune Statuta Narodnog sveučilišta, te je iz okvira CZK izdvojen BIC. Osim promijenjenog statuta bitno se ništa nije izmijenilo u knjižnici. Narodna knjižnica s 20.000 svezaka knjiga, 1400 korisnika i samo jednim uposlenikom nije mogla obnašati funkciju matične knjižnice općine i predstavljati središte sveobuhvatne knjižnične djelatnosti tadašnje općine P. Slatina. Postojao je knjižnični fond, prostorni uvjeti nakon adaptacije zgrade su se poboljšali, ali stvarna preobrazba Narodne knjižnice u knjižnično-informacijski centar općine zahtijevala je rješavanje višegodišnjeg kadrovskog pitanja, a prije svega financiranje ukupne djelatnosti.

Osnovna djelatnost BIC-a trebala se odnositi na aktivnosti knjižnične službe u popularizaciji knjige i širenju knjige i prezentaciji književnog stvaralaštva. Narodna knjižnica je to ostvarivala obogaćivanjem svog knjižničkog fonda, suradnjom sa školama tadašnje općine P.Slatina, književnim susretima s piscima i organiziranjem izložbi literarnih radova učenika nižih razreda u knjižnici. Iako je najveći broj aktivnosti bio namijenjen učenicima osnovnih škola, organizirane su i različite manifestacije za odrasle korisnike. Jedna od tih manifestacija bili su i susreti pisaca amatera.

U cilju povećanja knjižnog fonda 1987.godine organizirana je nova akcija poklanjanja knjiga knjižnici. Prikupljeno je oko 500 svezaka knjiga. Te su godine bile 1893 člana knjižnice, a knjižni fond je iznosio 2247 (poklonjene i kupljene knjige). U odnosu na ukupan fond knjižnice broj knjiga po stanovniku općine iznosio je 0,73. Svaki član knjižnice pročitao je 14 knjiga.

Da bi donekle djelovala kao BIC, knjižnica iskazuje 1988.godine potrebu za sufinanciranjem nabave knjiga iz općinskog proračuna za općine Nova Bukovica i Voćin u

kojima su postojale čitaonice s određenim brojem knjiga. Sredstva su odobrena za Voćin.

Prostor knjižnice. Knjižnica u Slatini se od samih svojih početaka stalno selila. Prvobitno je bila smještena u privatnim kućama, trgovini, montažnoj baraci PIK-a, Hrvatskom domu da bi 1981. godine, odlukom političkih čelnika, bila iseljena iz svog prostora i preseljena u suterenske prostore Doma kulture gdje se i danas nalazi. U samoj zgradi Doma kulture se zbog saniranja zgrade nekoliko puta selila da bi 1984. godine bila smještena u njegovom suterenskom dijelu koji je tek 1987.god. adaptiran za potrebe knjižnice. Ovaj prostor nije imao dovoljno prirodnog svjetla, stoje znatno otežavalo smještaj knjižnične građe, rad s korisnicima kao i rad stručnog osoblja. Knjižnica nije imala dječji odjel, pa se o njegovom formiranju počinje razmišljati. 1984.godine nabavljaju se police za smještaj knjiga za djecu, ali se ruši strop u hodniku ulaza u knjižnicu, pa se knjižnica ponovno seli u skućenije prostore Doma kulture.

Devedesete godine 20.st.

U devedesetim godinama 20.st. knjižnica djeluje u sastavu CZK (danas Pučko otvoreno učilište) kao Gradska knjižnica i čitaonica otvorenog tipa, namijenjena zadovoljavanju potreba za knjigom i drugim izvorima informacija stanovnika slatinskog kraja. Knjižnica je posljednje desetljeće 20.st. dočekala u prostorima su-terenskog dijela zgrade Doma kulture koji su bili neadekvatni za njenu namjenu. Prostor je bio mračan, pun vlage, tako da su knjige bile podložne bržem propadanju. Knjižnica i čitaonica djelovale su u prostorima veličine 200 m². U sklopu čitaonice postojala je videoteka i bila je odvojena od knjiga hodnikom. Prostor u kojem su knjige bile smještene zbog neadekvatnog rješenja više je djelovao kao spremište za knjige. Iako je u svom fondu imala dovoljan broj knjiga za djecu, knjižnica nije imala odgovarajući prostor za dječji odjel. U knjižnici je i dalje radio samo jedan djelatnik. Knjižnica je u nekoliko navrata poplavljena. Zadnja poplava bila je u lipnju 1996.godine. Voda je ušla u sve prostorije knjižnice na oko 20 cm. Knjige su jednostavno bolovale.

Domovinski rat. Za cijelo vrijeme rata knjižnica je radila i pružala moralnu potporu stanovništvu ovoga kraja, a jedan od načina pomoći bio je i besplatan upis u knjižnicu. U suterenskim prostorima knjižnice mnogi ljudi su pronašli zaštitu od neprijateljskog granatiranja s okolnih brda i u najtežim trenucima uz knjigu zaboravili na strah. Tu je bilo i središnje mjesto za prikupljanje pomoći hrvatskim braniteljima za koje su žene Slatine i okolnih mjesta plele šalove, rukavice, čarape i kape. U knjižnicu su se za vrijeme uzbuna sklanjali i učenici koji su u učionicama Centra za kulturu sa svojim nastavnicima jedno vrijeme održavali "nastavu", jer je školska godina 1991./92. započela tek početkom 1992.godine. Cijele ratne slatinske jeseni 1991. godine knjižnica nije bila zatvorena niti jedan dan. U hodniku knjižnice i u čitaonici tada je bila postavljena likovna izložba slatinskih autora.

UREĐENJE PROSTORA GRADSKE KNJIŽNICE I ČITAONICE I SMJERNICE ZA BUDUĆI RAD

4. studenog 1997. godine konačno je riješen dugogodišnji problem knjižnice jer se krenulo u adaptaciju postojećeg prostora knjižnice. Dugo se čekalo na taj projekt, razmišljalo se i o smještaju knjižnice u neke nove prostore, ali zbog financijske situacije to nije bilo izvedivo, pa se krenulo u izmjenu i uređenje postojećeg. Uz pomoć Matične službe u Bjelovaru, ravnateljice CZK-a te velike potpore Ministarstva kulture Republike Hrvatske koje

je izdvojilo sredstva za kupovinu namještaja, Gradskog poglavarstva koje je financiralo cjelokupni iznos prostornog uređenja Slatina je dobila novu suvremenu knjižnicu. Veliki posao su obavili i svi djelatnici CZK-a koji su u dva navrata, u roku od nekoliko mjeseci selili fond od 23000 svezaka knjiga. Dobiven je veći prostor (250 m²) koji je postao funkcionalan i ugodan za djelatnike i korisnike. Prostor je dobio više prirodnog svjetla, postavljena je odgovarajuća električna rasvjeta, a jedinstveni prostor u kojem djeluju knjižnica i čitaonica omogućio je bolju preglednost knjižničarima i bolji rad s korisnicima te primjereniji smještaj knjižnične građe. Knjižnica je dobila dječji odjel s igraonicom za djecu predškolske dobi te studijski odjel. Prostor knjižnice je opremljen standardnim knjižničnim namještajem. Čitaonički prostor knjižnice raspolaže s 20 mjesta, studijski dio s 4 radna mjesta i dječji odjel s 12 mjesta. Godine 1998. nabavljeno je prvo računalo s priključkom na internet, a planira se daljnja informatizacija. Još je 80-ih godina 20.st. započet rad na izradi abecednog kataloga, ali budući da taj posao nije nikada dovršen, rješenje je nađeno u računalnoj obradi knjižne građe.

Započeo je rad na osnivanju zavičajne zbirke, a prvi koraci učinjeni su postavljanjem zajedničke izložbe sa Zavičajnim muzejom u Slatini. Postavljena je izložba knjiga pod naslovom «Slatinski zavičajni pisci» (1997.godine) koja je obuhvatila preko dvadesetak književnika s ovog područja. Osim književnika i pisaca amatera Slatina ima i pojedinaca koji su se ogledali u znanosti, slikarstvu i glazbi. Treba spomenuti i vrlo bogat rad Ogranka Matice hrvatske u Slatini koji se može pohvaliti iznimno vrijednom izdavačkom djelatnošću.

U knjižnici je izdvojena referentna zbirka koja je korisnicima dostupna na studijskom odjelu. Stare knjige, od kojih su mnoge prva izdanja, smještene su u zaštićeni fond i ne mogu se iznositi izvan knjižnice. Veliki broj korisnika, naročito mlađih, koristi novouređenu čitaonicu u kojoj provode vrijeme čitajući časopise, ali i pripremajući ispite, pišući referate ili seminarske radnje koristeći referentnu zbirku knjižnice.

Koncem 2003. godine prostor od 24 m² (bivša videoteka) preuređen je za potrebe knjižnice, tako da knjižnica danas ima ukupno 274 m². U tom su prostoru smještene zavičajna zbirka i lio knjiga referentne zbirke. Prostor je vratima odvojen od ostalog dijela knjižnice, tako daje olakšana stručna obrada građe koja se tu obavlja.

Informatizacija. Proces informatizacije cjelokupne knjižnične djelatnosti započinje krajem 1999. godine. Nabavljen je program METEL WIN i počelo se sa unosom i obradom knjižnog fonda od 26000 svezaka knjiga čime će se omogućiti automatizacija poslovanja u knjižnici. METEL WIN programski je proizvod za knjižnice čiji se programski paket sastoji od niza modula neophodnih za rad knjižnice. U 2000. godini nastavljen je rad u ovom programu i formirana je baza podataka knjižnog fonda knjižnice, a u povodu Mjeseca hrvatske knjige 21.studenog 2002.godine Gradska knjižnica i čitaonica započela je s automatiziranom posudbom u navedenom programu. Automatizirana je obrada i unos podataka (knjižna, neknjižna građa), evidencija korisnika i posudba knjižne građe te pretraživanje fonda knjižnice. Poslije uređenja knjižnice ovo je drugi važan događaj u razvoju knjižnične djelatnosti Gradske knjižnice i čitaonice Pučkog otvorenog učilišta u Slatini. Automatizirajući svoje poslovanje knjižnica je zakoračila u 21. stoljeće. Potprogram za komunikaciju među knjižnicama omogućuje pretraživanje i preuzimanje zapisa o knjigama preko interneta. Za sada pretraživanje baze podataka za korisnike obavlja knjižnično osoblje, ali planiramo nabaviti računala za korisnike na kojima će sami moći pretraživati i pronalaziti potrebne informacije.

Stručno osoblje. Od druge polovice 1999.godine u knjižnici je uposlen još jedan

djelatnik s VSS, tako da danas stručne poslove obavljaju dva djelatnika, diplomirana knjižničara što nije dovoljno. Obim poslova knjižnice, koja u svom fondu ima preko 32.000 svezaka knjiga, koji koristi više od 1300 korisnika svih dobnih skupina, zahtijeva veći broj stručnog osoblja koje bi trebalo zadovoljiti sve veće potrebe korisnika. Knjižnica i danas, s dva djelatnika, provodi niz kulturno-animacijskih aktivnosti (književni susreti za djecu, mladež i odrasle korisnike, tematske izložbe, rad s mladim knjižničarima i sl.), ali bi usluge za korisnike mogle biti znatno raznovrsnije i kvalitetnije ukoliko bi broj stručnog knjižničnog osoblja bio veći.

Smjernice. Gradska knjižnica i čitaonica u Slatini, koja sada djeluje u sastavu Pučkog otvorenog učilišta, svoju budućnost vidi u samostalnoj i suvremenoj knjižnici kao kulturnom središtu grada. Njen zadatak u budućnosti bit će da svojim radom i najrazličitijim aktivnostima (izložbama, književnim susretima, predavanjima, radom s djecom...) privuče što veći broj korisnika. Prioritet razvoja knjižnice je u uposlenju novih djelatnika, jer bez njih on je nemoguć. Tada će se moći razmišljati o bogatijem radu s djecom predškolske i školske dobi (igraonice, pričaonice, radionice...) i većem broju aktivnosti za ostale korisnike. Riješilo bi se pitanje otvorenosti knjižnice (danas ona radi dva dana popodne), što bi značilo veće iskorištenje potencijala knjižničnog fonda, jer razvoj knjižnice ide u smjeru nabavljanja a što raznovrsnije knjižne i neknjižne građe za sve korisnike.

Slatinska knjižnica trebala bi u budućnosti biti središte lokalne zajednice, odnosno mjesto koje će osigurati svojim korisnicima pristup svim vrstama znanja i obavijesti, a svoju zadaću ispuniti će zajedničkim zalaganjem knjižničarske struke i sredine u kojoj djeluje.